

La tribuna

El final de les il·lusions, l'inici del passament de comptes

L'economia no millora, Toni Martí i DA deixaran el país molt pitjor de com el van trobar el 2011

JAUME

Bartumeu

Set anys i mig d'exercici del poder, set anys i mig durant els quals s'han adoptat nombroses decisions, s'han votat nombroses lleis, sobretot, i s'han pronunciat grans discursos, tot afirmant l'existència d'una voluntat de «...fonamentar l'obertura i la competitivitat de la nostra economia, com a fonament per garantir la cohesió social». (Pàgina número 2 del programa electoral 2011 de DA)

No és gens temerari assajar de fer un primer balanç i mesurar els resultats del que s'ha fet o s'ha deixat de fer del maig del 2011 fins ara.

Andorra es troba en una situació millor o pitjor que quan nosaltres vam deixar el Govern el maig del 2011?

Els indicadors de l'activitat econòmica andorrana deixen en evidència un retrocés, quan no una davallada important:

–Pel que fa al turisme, cau el nombre de visitants. L'abril del 2011 n'hi hagué 644.881 mentre que l'abril d'aquest any n'hi ha hagut 628.620. La caiguda es pot veure també amb dades del maig quan el 2011 ens visitaren 561.821 persones i el maig d'enguany han estat 553.956.

–Pel que fa a les importacions de tabac una comparació dels volums declarats permet constatar que allí on l'any 2011 foren 2.291.400,69 kg, l'any 2017 han estat 1.463.598,71 kg.

–Quant a materials de construcció (pedres, guix, ciment, etc.) el volum de l'any 2011 fou de 16.831.213,44 i l'any 2017 la xifra ha estat de 12.345.085,55 kg.

–Els combustibles no han pas tingut millor resultat: 158.424.934,27

litres l'any 2011 i 152.610.438,81 litres l'any 2017.

Baixa doncs el consum i en conseqüència baixen els ingressos tributaris.

Així, objectivament, dues legislatures després, sense cap mena d'esperit de revenja i sense engegament partidista, es constata que tot i que **Toni Martí** i DA pregonaven una política que es pretenia nova, valenta i eficaç, els resultats no es veuen ni en forat ni en finestra.

Quines són les causes d'aquest fracàs, d'aquesta atonia?

El govern dels pitjors no va a l'hora en buscar explicacions. El portaveu del Govern i ministre de Finances diu que és el context internacional que ha ensorrat el nombre de visitants i la despesa mitjana per turista. Però el valent ministre de Turisme deia a Meritxell dissabte passat que no calia donar gaire importància a la davallada de visitants, tot i que les dades de la Unió Hotelera si tuen la caiguda en un 11,51%.

Malgrat que el ministre del Sr.

La pretensió d'ésser els millors, els més eficaços, s'ha fos en la dura realitat de les dificultats, desconegudes o mal estudiades

Budzaku no ho consideri rellevant hi ha una situació de refredament econòmic a Andorra i també, a Europa. Però no és pas amb això que es pot justificar la caiguda andorrana.

Hi ha doncs una explicació andorrana als resultats econòmics profundament decebedors que tenim a Andorra.

L'ANY 2011 un nou cap de Govern, una nova majoria, havien de portar-ells ho donaven per fet– una nova era amb una mena de xoc de confiança.

Però ni la política tributària, favorable a les fortunes financeres i menystenidora de les petites empreses i els professionals autònoms, ni les modificacions de les normes laborals proposades no han pas generat

el més minso xoc de confiança entre els empresaris i els altres agents de l'economia andorrana.

Alguns d'aquests agents poden ser sensibles i fins i tot, en alguns casos, estar força agraïts a DA. Però això no obsta al fet que agafin les decisions de gestió de la seva activitat empresarial i professional en funció de les realitats concretes de l'economia real, la qual no va gens bé.

La confiança s'ha convertit en suficiència i també en prepotència. La pretensió d'ésser els millors, els més eficaços, s'ha fos en la dura realitat de les dificultats, desconegudes o mal estudiades pels que pretenien saber-ho tot.

Els governs de **Toni Martí** han fracassat, clarament, en la qüestió del poder adquisitiu de les famílies i en

la promoció del país per atraure visitants, que cada dia són menys.

L'augment del preu dels carburants té una clara incidència en la revisió a l'alça dels contractes d'arrendament.

L'augment del cost de la vida és superior als augments –si n'hi ha– dels salaris mensuals.

L'encavalcament de les conseqüències d'aquesta mala gestió política és molt cruel –menys activitat econòmica comporta menys ingressos, per a les finances públiques– per la qual cosa, l'any 2019 el país es trobarà confrontat a una delicada qüestió pressupostària.

I SI CAL REDUIR despesa per la davallada dels ingressos seran el suport a la creació de llocs de treball, la política de l'habitatge i la inversió pública que en pagaran les conseqüències.

No augmentar les ajudes a l'habitatge quan l'activitat de la construcció no acaba d'engegar; disminuir les ajudes al treball quan augmenta la desocupació són actuacions contradictòries que agreujaran la situació.

Així doncs, comptat i debatut, **Toni Martí** i DA deixaran Andorra en una situació pitjor de com la van trobar el 2011.

Molta gent ens demana una unió pel país, per encarar amb mètode i una visió oberta la complexa situació. Unió per l'equitat, pel treball i el desenvolupament, per saber tota la veritat sobre els bancs i el deute públic. Ens demana d'aturar-nos i de seure al tomb d'una taula per encarar amb profunditat aquests temes.

Els progressistes hi estàvem i hi estem disposats i així els ho vam proposar liberals i socialistes fa mesos.

Però aquí tots, no solament **Toni Martí**, i els seus estòmacs agraïts, fa sumes i restes per aconseguir guanyar posicions al Consell General. El país, pensen, ho aguanta tot. **President d'SDP**